

Младежта — в технически поход

Задачата сега е — сред младежта да се разърне с нова сила всеобхватно национално движение за научно-технически прогрес, да се развие широка и повсеместна самодейност за младежко техническо и научно творчество...

Тодор ЖИВКОВ

(Из речта пред Осмия пленум на Централния комитет на Комсомола)

В техническата учебна година са участвали 9800 младежи и девойки. От тях 2970 са повишили разреда си и 1710 са усвоили втора професия.

Досега в окръжната комсомолска организация са изградени 93 новаторски колектива с 763 участници. Но новаторските колективи работят върху 176 теми. Досега 87 теми от разработените са внедрени с общ икономически ефект 314 000 лева.

В окръга са създадени 28 клуба за техническо творчество и майсторство сред младежта. В тях участват 1353 млади специалисти, работници, средношколци и пионери. В продължение на няколко месеца участниците в клубовете са решили 86 теми с икономически ефект 250 000 лева.

Само през втория етап на Прегледа на техническото творчество и майсторство на младежта от приетите за решаване 657 теми досега са решени 308 и внедрени 234 с икономически ефект 1 789 353 лева.

В РЕСЕН:

КЪДЕ ДА ОТИДЕМ?

Младежкият клуб — заключен ★ Причини, които не оправдават бездействието ★ Затъмнените прозорци да светнат

Когато здравът на вечера се спусне над покривите и елек трическите лампи в центъра на Ресен осветят площада, но асфалта засяват колелата на велосипедите. Просто тук липса основа универсално средство за губене на време, което ноши различни имена — „движение“, „стъгalo“, „гезем“, „шапка“ в зависимост от утвърдената традиция. Но традиция има и тук — многобройните велосипеди спират на едно и също място: от една страна е читалешто с един от най-добре обявените младежки клубове в окръга, а от другата — ресторант и сладкарницата. Размени са няколко думи и...

И какво? На момичетата е по-лесно — ще влязат в ресторант, ще се съберат на карти. А момичетата? В сладкарницата за петнадесетина минути и по-ле... в къщи. И все към ресторант и сладкарницата са от правени погледите. Основателът ще бъде въпросът „Защо не е имал клуба?“. Защо ли...

Тук ми се иска да отворя една скоба — отначало мисах да използувам сензационно заглавие от рода на „Тежестта на катинара“ или „Когато на вратата има катинар“, но се оказа, че катинар няма. Просто вратата на младежкия клуб е заключена. Заключена. И дори без катинар историята не се измени съществено.

Хараламбий Курдов, секретар на Общинския комитет на Комсомола: „Сега клубът се отваря само за игра на шах, табла. Има и игри — въртици се пумпал, миниатюрен билард. В петък се отваря за учениците — съмокласници“.

Пенка Чобанова: „Да си призна, скоро не съм ходила в клуба, пък и няма за какво. Сега бързме за кино...“

Гинка Кирчукова: „През зимата беше студено и клубът бе затворен...“

Няколко отговора и един въпрос, предизвикан от тях — защо клубът не е станал притегателен център за младежта, защо повечето велосипеди спират пред ресторант. Въпросът, на който не може да се отговори с няколко думи.

„От март в клуба не е имало големи прояви, но го отваряме обикновено в събота и не дядя, когато си идват средношколците. Организираме две младежки забави, събрание на териториалното дружество. Тук приемехме пионерите за комсомолци, тук се подготвяхме за викторината „Познаваш ли своя роден край?...“

На пръв поглед — немалко инициативи. И все пак липсва нещо — липсва прижата да се осмислят вечерите, да се поднесе нещо различно, нещо ново, което едновременно да носи отмора след трудния ден и да възпитава. Липсва нещо и... клубът стои заключен. Единствено неговите прозорци не светят в обляната от светлина читалищна сграда. И когато дойде времето на оправданията, те са лесни, елементарни и... малко наивни. Не искаха да чупят, защото всички говореха за едно и също — липсата на отопление, омразните игри, липсата на нещо, което да привлече.

Да. Наистина е станало най-лошото: младежкият клуб от място, където ще се дискутира, ще се повишива естетическата култура, е станал център само на три неща — забави, еднообразни игри и телевизор. Не трябва да ги подценяваме, но те не са най-желаното (репликите, записани в бележника ми, го доказват). Бедата не е и... студа — с малко упоритост могат да се намерят и печка, и дърво. Друго е важното — не са спечелени сърцата на младежите. Инерцията е обхванала клубния съвет и го носи по своето успокойтело течение. А трябва и да се обогащават с нещо

Когато има богат избор... Снимка: Николай КАЧАКОВ

„С ленинизма в ума и сърцето“

Във всенародното движение за достойно посрещане на 100-годишнината от рождението на великия вожд на пролетариата Владимир Ильин Ленин активно участвува и младежката. В заводите и кооперативните поля, в училищата и висшите учебни заведения се раздадат най-разнообразни инициативи, посветени на славния юбиляр.

В чест на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин Окръжният комитет на Комсомола обявява

КОНКУРС

„С ЛЕНИНИЗМА В УМА И СЪРЦЕТО“

за стихотворение, разказ и плакат.

Ще бъдат раздадени следните награди:

за стихотворение —

I награда — 40 лева, II награда — 30 лева и III награда — 20 лева;

за разказ —

I награда — 70 лева, II награда — 50 лева и III награда — 30 лева;

за плакат —

I награда — 60 лева, II награда — 50 лева и III награда — 40 лева.

Конкурсът е явен. В него могат да участват всички млади поети, белетристи и художници. Материалите за конкурса да се изпратят на адрес: Велико Търново, Окръжен комитет на Комсомола, отдел „Пропаганда и агитация“, за конкурса.

Крайният срок за изпращане на материали за конкурса е: за плакат — 28 февруари, за стихотворение и разказ — 31 март 1970 година.

РЕДАКТИРА НЕЩАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

БРОЙ 148 ГОДИНА VIII

НА ОТЧЕТИТЕ И ИЗБОРИТЕ В КОМСОМОЛА

ИНТЕНЗИВНОСТ? — ДА, НО И ЗНАЧИМО СЪДЪРЖАНИЕ

Комсомолската работа — свързана с непосредствените задачи ★ Първа задача — внедряването на технически прогрес ★ Във всичко — откровеност и прямота

Интензивността на комсомолски живот в едно дружество е почти винаги определяла величина за общото му състояние. В зависимост от наличието и оценяването работата на дадено дружество като добра или лоша. Разбира се, без да забравим, че всичко решават многото на бой мероприятия и че множеството прояви трябва да бъдат изпълнени със значимо съдържание.

Точно до този извод са стигнали комсомолците от дружество „Н. И. Вапцаров“ при трета електротехническа секция — гара Горна Оряховица. На своето отчетно-изборно събрание те разглеждаха досегашна

та си работа, като търсеха отговор на въпроса доколко проявите им са били ефективни, какъв е реалният им принос в революционното дело. И след събранието разбраха, че казаното преди него не е само фраза. Разбраха, че мнозинството на дружеството е един от най-добрите във възловата организация. Нищо че членовете му работят на различни секции и почилият не могат да участват в пропагандата на дружеството. Дори и от събранието от съществуваха 6—7 комсомолци, които в деня бяха на гара Ясен, за да отстрани възможната опасност, че гара Горна Оряховица да попречи да се видят усилията на всички към едно ясно създаване на комсомолската работа с непосредствените задачи от тях като производствени.

Следвайки насоките, дадени от XI конгрес на Комсомола, в дружеството е разгърнато широкото дело за патриотичното възпитание на младежата. За това говорят честите срещи с бивши партизани, ятаци. Особено вълнуваща е била срещата с писателката Свобода Бъчварова, участница в антифашистката борба. Дружеството участва с два отбора във викторинския конкурс „Съдържание“, посветен на годиннината от Транспортната стачка.

Младежите наистина са заслужили наградата на Централния комитет на Комсомола — „Юбилейен диплом на победата“. Защото няма нищо по-хубаво от това в едно дружество да разбере, че не броят на пропагандите, а тяхното съдържание, тяхното въздействие върху младите хора имат значение. Нещо, което комсомолците от дружество „Н. И. Вапцаров“ при трета електротехническа секция в гара Горна Оряховица са осъзнали.

Васил НИКОЛОВ

МЛАДИ ПРИЯТЕЛИ,

В миналия брой на страница „Младежки простори“ обявихме, че за въдеше на страницата ще се появява най-редовно „Кът по желание на читателите“. Днес изпълняваме обещанието си.

В писмата, които получихме пред изминалите дни, най-често срещано във желанието да разкажем и представим в страницата млади литератури творци. Получиха се и други предложения, но два интересни повода

на накараха този път да се ограничим тематично.

Вярваме, че ще продължите да ни пишете какво

желаете да прочете в страницата, че ни изпращате

интересни предложения и препоръки, за да може страницата „Младежки простори“ опе-пълно да отговори на интересите на младежката от тях.

„На хората да се раздам“

ПО СЛУЧАИ 25 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА МЛАДИЯ ПОЕТ КРЪСТЮ БОРИСОВ

Кът по желание на читателите

КНИГА ЗА ГЕРОИЧНИТЕ ДЕЛА НА МЛАДЕЖТА ОТ ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ В СЪВРЕМЕНОСТТА

Преди известно време стана известно решението на Централния комитет на Комсомола да даде творческа командировка от един месец на младите поети от Великотърновски окръг, които им послужат за написането на книга за геройчните дела на младежката от Великотърновски окръг в съвременности.

„Летопис на съвременето“ — то е условното заглавие на книга.

Да пожелаем успех на младите автори!

ЯНИСЛАВ ЯНОВ (Йордан Янов) е роден през 1941 година в с. Дебелец, Великотърновско. Гимназиалното си образование завърши във Велико Търново. Две години работи в машиностроителен завод „Червен звезд“ — Дебелец. След това учи във ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и завърши през 1967 година специалност „българска филология“.

Негови стихове са печатани в „Борба“, „Народна младеж“, „Пулс“, в алманаха „Утро над Тракия“, в списанието „Художествена самодостойност“, „Турист“, четени са по Радио София.

РОДИНА

Песенна, кълпана в пламък и люляков извор, с букова сянка в очите от рана куршума, с болка, простира на сълзицето кървава риза, риза хайдушки със мирис на здравец и шума, с песен в устата, изпълнена пред тънко бясно, с дира в чело от жарките ботови устни. Тези синдири, разълсани с яростна сила...

Гордо му, че без тебе земята напусне!

Шепа жарава от твоята пръст съм понесъл. Нося и дълго в сърцето си, нося и вечно. Весел съм. С гъск е пълна и моята песен — в нея на камък се удрият куршумът и мечът.

Нови пътеки ще хърля през трудния хребет.

Знае ли някой от тебе по-хубаво място?

Смърт означава раздялата вечна със тебе.

ДИМИТЪР ДОНКОВ е роден през 1941 година. Завършил е гимназиалното си образование във Велико Търново. През 1968 година завършил ВПИ „Братя Кирил и Методий“, специалност „история“.

Свои стихове с печатал във вестници „Студентска трибуна“, „Народна армия“, „Борба“, „Септемврийска победа“, „Балканско знаме“ и други, в списание „Български вояни“. Негови стихове са четени по Радио София.

ИГЕД ПАМЕТНИКА НА ЕДНО ДЕТЕ-ЯТАК

Тук всеки път като баща лемея, загледан в петълчичата звезда.

РОДНИЯТ КРАИ В СВЕТА НА ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

Почти няма произведение на Емилиян Станев, в което да не се чувствува пристъпът на Велико Търново. В творчеството на писателя градът-легенда живее ту като средновековна крепост, неизгледан с живописните места, приказани манастири, зографисани от чудни маистори, ту като смълчан градец, преливащ от еснафско спокойствие. Той е средицата на съдбносни срещи, на родни бунтове, към които гледат очите на България, вълшебна панорама на лирични сцени, олицетворение на всички мило и тъжно за всеки българин...

Неповторимото разположение на Велико Търново, легендите и разказите за възхода и гибелта на Асеновци, съмните усещания, предизвикани от новото учение на първите социалисти, непрекъснато преследват творчеството на писателя.

В родния си град Емилиян Станев прекарва безраздродство и юношество, осакатено от хаоса и нещастията на Европейската война. Вършайки се към спомените от онези години, той споделя мяката на своите върстници:

„Колко тежки бяха условията, при които израсна нашето поколение! Без баща, които гиеха на фронта, обути в нальми с майки, чието по-голяма гордост е и преумора — жени, изнущени от недоволства и от плач, които не знаеха какво да се пригответ по-напред: за нашето изхранване или за възпитането им“.

Върху впечатленията от тоа време, когато Велико Търново е пълен с пленнически лагери, Емилиян Станев изгражда едно от най-вълнуващите си произведения — по-вестта „Крадецът на праскови“, която му спечели нова популярност сред многобройните му почитатели у нас и извън страната.

Емилиян Станев е отново в своя роден град — за да продае едно място. Някаква тревога обеземи писателя. Велико Търново е пълен с немци, както тогава, когато ги е оставил през мината война. В него веднага се създава впечатлението, че те винаги са били тук — високомерни и зли, враждебно настроени към неговите съграждани.

И градът е почти същият, какъвто е изглеждал преди около четвърт век.

„Същите стари къщи, без дворче за, струпани съкаша една върху друга, с изцапани мазилки и олющени бол, загубили своя цвет от времето, къщи в които се носи мирината на кисела влага и на тричтирини по-кодина, живели в тях. Рядко се микаха нови сгради да разявят еснафската линия на главната улица, а кварталите на Варуша и край Янтра баха такива, каквито ги осъщават“.

Причина за бедственото положение е пречупенният кръст, войната. В своите съвездени униформи, прилични на скакалци, нашещите ще унищожат всичко. За да постърдят тази своя мисъл Емилиян Станев се позовава на спомените от детския си години, когато в града е имало немци.

Насочен среду войната и политиката на правителството, повестта „Крадецът на праскови“ е една редка лирична творба, която разказва за красотата на човешката любов, върху фон на невероятно красивия град.

Присъствието на малкия провинциален град в творчеството на знатния беле-трист се чувства много по-преди от 1948 година, когато написа „Крадецът на праскови“. Още в разказите, с които дебютира на литературната сцена, Емилиян Станев третира социални проблеми, свързани с тежкото положение на бедните хора от малки град. В тях той показва галерия от образи на отхвърлени от обществото същества, чиито непонюсит живот е потърждане на хищническата природа на капитала.

И в по-сетенчните си произведения, насочени среду мистично място на кинокултурата, със своята многостранна и сила на въздействието, чието светлите пориви и мечти отстъпват място на хищническите страси за бързо и лесно забогатяване на помощ, пак идват спомените от родния град и наблюденятията в тихия балкански градец Елена, където по-късно живее писателят.

И в по-нататъшната творческа дейност на именития беле-трист тези два града ще играят съществена роля. В най-крупното творение на писателя — роман „Иван Кондарев“ — една вълнуваща поема за моралната сила на комунистическия читател, който на първи поглед се уединява, ту за единния, ту за другия град. В разговор пред родната къща на писателя на Самоводския пазар той споделава:

— Ето, оттук пред тази бивша фурия, по улицата край Николи хан привеждам мой герой за табашката махала.

в. „БОРБА“
Стр. 4, бр. 139, 20. XI 1969 год.
ИНДЕКС 21301

Писателят наблюдава околните на манастира „Св. Троица“

Вътю Раковски

Спящият облак

По картина на заслужил художник Иван Христов

Загатнати, във драматично синьо се падат и изплуват древни хълмове. Иконостасите изтъргват сини викове.

„Помилуй боже!“ — кръстове крешат. Пред Царевец — голяма, няма порта.

Студено свети Янтра долу.

Погънала в земята, разтърска ридовете с песен — плач:

„Откога се е, мила моя майно лъо, зора засорила...“

Мъчи във синьо, в синьо, в синьо.

В шишмановско, трагично синьо.

В женско синьо.

От болка ли сине този град?

От синя кръв ли? От небе ли синьо?

Начупено е всичко в сини фрески.

Над тях — драстичен облак бил!

От синьо роден, от вековете!

Сияе. С Иван Асенови очи сияе.

С Извайлови очи. С очи Ефтимови. Сияе.

Като сълза във сън.

Като надежда над града.

Като изтъргнат зов.

Като душа.

Това е Търново.

Това е всичко.

Илия МАНЕВ

МЕСЕЦ НА СЪВЕТСКИЯ ФИЛМ

РЕВОЛЮЦИОННО, ХУМАНИСТИЧНО

На снимката: кадър от филма „Живият труп“.

Съветският филм заема историческо място в света на кинокултурата, със своята многостранна и сила на еснафското семейство; където светлите пориви и мечти отстъпват място на хищническите страси за бързо и лесно забогатяване на помощ, пак идват спомените от родния град и наблюденятията в тихия балкански градец Елена, където по-късно живее писателят.

И в по-сетенчните си произведения, насочени среду мистично място на кинокултурата, със своята многостранна и сила на еснафското семейство; където светлите пориви и мечти отстъпват място на хищническите страси за бързо и лесно забогатяване на помощ, пак идват спомените от родния град и наблюденятията в тихия балкански градец Елена, където по-късно живее писателят.

Съветското кино се рали за съдържанието на кинопроизведенията, със своята многостранна и сила на еснафското семейство; където светлите пориви и мечти отстъпват място на хищническите страси за бързо и лесно забогатяване на помощ, пак идват спомените от родния град и наблюденятията в тихия балкански градец Елена, където по-късно живее писателят.

Съветското кино се рали за съдържанието на кинопроизведенията, със своята многостранна и сила на еснафското семейство; където светлите пориви и мечти отстъпват място на хищническите страси за бързо и лесно забогатяване на помощ, пак идват спомените от родния град и наблюденятията в тихия балкански градец Елена, където по-късно живее писателят.

Романът се получава пълно духовно и емоционално съдържание, възприето от героите така осезателно и близко, така лично и интимно, че контактът му с тях прилича на среща с интересен и умен човек, станал негов близък другар.

Показаните човешки качества на своите герои, съветското кинокултурно разкриващо красотата на революционния хуманизъм. Против жестокостта и несправедливостта на стария строй. От екрана се бореше човек, обладащ покоряващо обаяние.

Този хуманизъм се изразява, че само в поставянето на важни за човека и света проблеми, не само с ясния, покоряващ със справедливостта си отговор, но и озарен от непрекъснатост, с която разкриза живота на обикновения човек и племенна защита на неговото право на достойност и условия за свободен, творчески труд. Никой не е възможен да опровергае, че етапът на домакините и спечелихата служебно. Отборът на „Септември“ не се възхища на собствените си терени (считайки, че мащаб е веднага), а прегълтва горчив хал.

Третият кандидат — „Локомотив“ (Дрионово), едва дава отговор на този въпрос, че не се опроверга. Разликата е само тази, че поповските футболисти спечелиха мащаб с игра, лекоатлети създават съвършено нова забава — въздухоплавателният кръг. И този етапът на домакините и спечелихата еднакъв.

„Червено знаме“ (Павел), „Левски“ (Полски Тръмбеш) и „ДЗЗ“ изпращат гостите си с голям „товар“. Техните нападатели отбелязаха 18 гола, с което поповските футболисти са въздушоплавателният кръг. И този етапът на домакините и спечелихата еднакъв.

Същите представители въздушоплавателният кръг са изпращани във втория етап, когато играчите са създават съвършено нова забава — въздухоплавателният кръг. И този етапът на домакините и спечелихата еднакъв.

Последните два кръга няма да променят основното нещата. Загадката

Партийните решения — в живота

На стадиона в Стражица — 8 отбора, 150 спортсти

ЧЕТИРИ НОВОПОСТАВЕНИ ОКРЪЖНИ РЕКОРДА НА ПОДРАСТВАЩАТА СМЯНА. ИНТЕРЕСЕН ДВУБОЙ СВИЩОВ — ПАВЛИКЕНИ. СЛЕД ПОСЛЕДНИЯ СЪДИЙСКИ СИГНАЛ В ПЪЛНОСТЯ КЛАСИРАНЕ

Христова (71.4 сек.) и на 600 м. за пионери — Св. Бобев с постижение 1.49.4 мин.

Още два новопоставени окръжни рекорда постигаха: Н. Георгиева (ВТ) — на 600 м. за деца до 12 години възраст (2.00.6) и М. Тончев (ГО) на 1000 метра (3.00.4).

Ако траява да търсям „интригуващо“ във втория етап, безспорно това ще мълчиликавият двубой между павликени свищовци. За някои може да се приеме като изненада „отстъпът на инициатива“ на възпитаниците на СБСФС за устройване на шампионата на окръжия по кръгови системи.

Отново на зарадваха представители на с. Поликранце, конто въвлича съществено и съществени отбори с повече от 150 състезатели и съществени, още веднъж показа колко навременно доиде инициатива на Окръжния съвет на БСФС за устройване на шампионата на окръжия по кръгови системи.

Съществено и съществени отбори са представиха много добре.

Но няма да се забрави, че „корона спешна“ на младежите в четирибоя. А в пionерския програма за окръжия по първенство не са представени

две дисциплини — 60 м. и хълвяне на топка. Докато във втория етап за представиха много добре.

Червено знаме, Павликени — 33.5 точки.

Локомотив — 32.5 точки.

Свищов — 31.5 точки.

Софийски дължини — 30.5 точки.

Свищов (дев.) — 29.5 точки.

Софийски съдии — 28.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 27.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 26.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 25.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 24.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 23.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 22.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 21.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 20.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 19.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 18.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 17.5 точки.

Софийски съдии (дев.) — 16.5 точки.

С